

ระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ว่าด้วยการรักษาราชการแทนและการปฏิบัติราชการแทน

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยการรักษาราชการแทนและการปฏิบัติราชการแทน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยการรักษาราชการแทนและการปฏิบัติราชการแทน พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยการรักษาราชการแทนและการปฏิบัติราชการแทน พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ข้อ ๕ ให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติรักษาราชการตามระเบียบนี้

ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

หมวด ๑

การรักษาราชการแทน

ข้อ ๖ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้กรรมการผู้มียุสสุกซึ่งอยู่ปฏิบัติหน้าที่ในขณะนั้นเป็นผู้รักษาราชการแทน หากกรรมการผู้มียุสสุกซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในขณะนั้นไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้กรรมการผู้มียุสสุกลำดับถัดไปซึ่งอยู่ปฏิบัติหน้าที่ในขณะนั้นเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน ผู้รักษาราชการแทนตามข้อนี้อาจมอบอำนาจเป็นหนังสือให้กรรมการผู้ใดคนหนึ่งเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนก็ได้

ข้อ ๗ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการ หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองเลขาธิการเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองเลขาธิการหลายคน ให้ประธานกรรมการแต่งตั้งรองเลขาธิการคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ประธานกรรมการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงาน ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้าส่วนราชการภายในระดับสำนักหรือเทียบเท่าขึ้นไปคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน

ข้อ ๘ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการ หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ เลขาธิการจะแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงาน ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้าส่วนราชการภายในระดับสำนักหรือเทียบเท่าขึ้นไปคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ทั้งนี้ อาจกำหนดให้ผู้รักษาราชการแทนคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่รักษาราชการแทนในช่วงระยะเวลาใดระยะเวลาหนึ่งตามที่กำหนดก็ได้

ข้อ ๙ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการภายในระดับสำนัก หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ เลขาธิการจะแต่งตั้งข้าราชการในส่วนราชการภายในระดับสำนักนั้น ซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญที่ทำหน้าที่บังคับบัญชาข้าราชการในกลุ่มงาน หรือประเภทอำนวยการระดับต้นคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทนก็ได้

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มงานที่ไม่ได้ขึ้นต่อสำนัก หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ เลขาธิการจะแต่งตั้งข้าราชการภายในกลุ่มงานนั้นหรือข้าราชการในสำนักงานคนใดคนหนึ่งตามที่เลขาธิการเห็นสมควรเป็นผู้รักษาราชการแทนก็ได้

ข้อ ๑๑ ให้ผู้รักษาราชการแทนตามระเบียบนี้มีหน้าที่และอำนาจเช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนรักษาราชการแทน

ในกรณีที่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง กำหนดหรือแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นองค์ประกอบในคณะอนุกรรมการ คณะทำงาน หรือคณะอื่นใด หรือให้มีหน้าที่และอำนาจอย่างไร ให้ผู้รักษาราชการแทนมีหน้าที่และอำนาจเป็นองค์ประกอบในคณะนั้น ๆ หรือมีหน้าที่และอำนาจเช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในการรักษาราชการแทนด้วย แล้วแต่กรณี เว้นแต่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

หมวด ๒

การปฏิบัติราชการแทน

ข้อ ๑๒ อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการ หรือการดำเนินการอื่นที่ประธานกรรมการจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะกรรมการในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะกรรมการในเรื่องนั้น มิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ประธานกรรมการอาจมอบอำนาจให้กรรมการผู้ใดผู้หนึ่งปฏิบัติราชการแทนได้

ข้อ ๑๓ อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการ หรือการดำเนินการอื่นที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะกรรมการในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะกรรมการในเรื่องนั้น มิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทนได้ ดังต่อไปนี้

(๑) เลขาธิการอาจมอบอำนาจให้รองเลขาธิการหรือหัวหน้าส่วนราชการภายในระดับสำนักหรือเทียบเท่าขึ้นไปปฏิบัติราชการแทนได้

(๒) หัวหน้าส่วนราชการภายในระดับสำนักอาจมอบอำนาจให้ข้าราชการในสำนักปฏิบัติราชการแทนได้ตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานกำหนด

ข้อ ๑๔ การมอบอำนาจให้ทำเป็นหนังสือ และเมื่อมีการมอบอำนาจแล้ว ผู้รับมอบอำนาจมีหน้าที่ต้องรับมอบอำนาจนั้น โดยผู้มอบอำนาจจะกำหนดให้ผู้รับมอบอำนาจสามารถมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทนต่อไป โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขในการใช้อำนาจนั้นไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๑๕ ในการมอบอำนาจ ให้ผู้มอบอำนาจพิจารณาถึงการอำนวยความสะดวกแก่การปฏิบัติงานของคณะกรรมการ เจ้าหน้าที่และประชาชน ความรวดเร็วในการปฏิบัติราชการ การกระจายความรับผิดชอบตามสภาพตำแหน่งของผู้รับมอบอำนาจ และผู้รับมอบอำนาจต้องปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบอำนาจตามวัตถุประสงค์ของการมอบอำนาจดังกล่าว

เมื่อได้มอบอำนาจแล้ว ผู้มอบอำนาจมีหน้าที่กำกับดูแลและติดตามผลการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจ และให้มีอำนาจแนะนำหรือแก้ไขการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจได้

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดหรือผู้รักษาราชการแทนผู้ดำรงตำแหน่งนั้นมอบหมายหรือมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทน ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนมีหน้าที่และอำนาจเช่นเดียวกับผู้ซึ่งมอบหมายหรือมอบอำนาจ

ในกรณีที่มิกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง กำหนดหรือแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นองค์ประกอบในคณะอนุกรรมการ คณะทำงาน หรือคณะอื่นใด หรือให้มีหน้าที่และอำนาจอย่างไรใด ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนมีหน้าที่และอำนาจเป็นองค์ประกอบในคณะนั้น ๆ หรือมีหน้าที่และอำนาจเช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในการปฏิบัติราชการแทนด้วย แล้วแต่กรณี เว้นแต่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งนั้น จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๗ การใดที่ได้ดำเนินการก่อนระเบียบนี้มีผลใช้บังคับและยังไม่แล้วเสร็จ ให้การดำเนินการนั้น
เป็นอันใช้ได้ และให้ดำเนินการต่อไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

วิส ดิงสมิตร

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ